

Ty jsi jiná, ná, ná, v hlavě nirvána,
ona mě zná, ná, ná, je tak nevinná,
teď vypínáme stres, jen se vnímáme.

Jdu takhle městem, až na nábřeží,
mraky už jdou pryč, labutí peří.
Mám, ve svý dlani, je to znamení?
Nebo jsem v řádcích iluze začtený?
Najednou přišla, jak z jinýho světa,
jak lesní víla, následovala osudová věta.

Ty jsi jiná, ná, ná, v hlavě nirvána,
ona mě zná, ná, ná, je tak nevinná,
teď vypínáme stres, jen se vnímáme.
Ty jsi jiná, ná, ná, srdce protíná,
ona mě zná, ná, ná, je ta jediná,
teď vypínáme stres, jen se vnímáme.

Nad horizontem, jsem jak Petr Pan,
z očí si dál čtem, ale jméno neznám.
Už nechci zpátky do všední šedi,
budu Ti zpívat, klidně francouzsky:
Je t'aime, mon chéri.

Ty jsi jiná, ná, ná, v hlavě nirvána,
ona mě zná, ná, ná, je tak nevinná,
teď vypínáme stres, jen se vnímáme.
Ty jsi jiná, ná, ná, srdce protíná,
ona mě zná, ná, ná, je ta jediná,
teď vypínáme stres, jen se vnímáme.

Chci s tebou lítat, a úplně všechno,
přál bych jednou, abys byla mou ženou.
Budu ti zpívat ráno pod oknem.
Přál bych si v jeden den, aby to nebyl sen.

Ty jsi jiná, v hlavě nirvána.
Ona mě zná, je tak nevinná.
Teď vypínáme stres, jen se vnímáme.
Ty jsi jiná, srdce protíná.
Ona mě zná, je ta jediná.
Teď vypínáme stres, jen se vnímáme.

Ty jsi jiná, v hlavě nirvána.
Ona mě zná, je tak nevinná.
Teď vypínáme stres, jen se vnímáme.
Ty jsi jiná, srdce protíná.
Ona mě zná, je ta jediná.
Teď vypínáme stres, jen se vnímáme.